

Chambre des Représentants**Kamer der Volksvertegenwoordigers****N° 20****Session de 1930-1931****SEANCE
du 3 Décembre 1930****VERGADERING
van 3 December 1930****Zittingsjaar 1930-1931****PROJET DE LOI**

réprimant les outrages au drapeau et aux armes
du Royaume.

EXPOSÉ DES MOTIFS**MADAME, MESSIEURS,**

Les couleurs adoptées par la Nation belge dès l'aurore de son indépendance doivent être chères à tous ses fils : elles sont l'image de la Patrie. En quelque lieu qu'il se déploie, ce drapeau, pour l'honneur duquel notre peuple endura de si lourdes épreuves et dont les plis enveloppent tant de morts glorieux, a droit plus que jamais à l'hommage de tous. Aussi la dignité nationale ne peut-elle tolérer qu'on l'outrage volontairement et publiquement au mépris du sacrifice de ceux qui sont tombés pour la sauver et de la Belgique elle-même qu'il symbolise à tous les yeux. Il en faut dire autant des armes du royaume.

Le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre aux délibérations de la Chambre des Représentants punit d'un emprisonnement de quinze jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à cinq cents francs toute personne qui, par faits, gestes ou paroles, aura publiquement outragé le drapeau belge ou les armes du Royaume.

Ces termes n'ont pas besoin de commentaires : la signification en a été précisée, à propos d'autres délits, par les auteurs du Code pénal de 1867.

Les *paroles* comprennent les discours, les chants et les cris; les *gestes* comprennent les sifflets, les charivaris, les huées; les *faits* comprennent notamment le jet de boue ou d'ordure, l'enlèvement, la lacération, le brûlement, la mise à l'encausse. Il ne s'agit que d'atteindre les formes actives de l'insulte, de la dérision, du mépris, de la haine. Mais il importe de les atteindre toutes, en n'excluant de l'application de la loi que la simple abstention de celui qui se refuserait à honorer le drapeau, en restant couvert à son passage, par exemple.

WETSONTWERP

tot bestrafing van de beleediging van de nationale vlag en van 's Rijks wapen.

MEMORIE VAN TOELICHTING**MEVROUW, MUIJE HEEREN,**

De kleuren die de Belgische Natie van den aanvang van hare onafhankelijkheid af, aangenomen heeft, moeten aan al hare kinderen lief zijn : zij zijn het zinnebeeld van het Vaderland. Waar zij ook ontvoloid wordt heeft die vlag, voor welker eer ons volk zulke zware beproevingen doorstond en in welker plooi zooveel glorierijke doden rusten, meer dan ooit recht op de halde van allen. Daarom kan de nationale waardigheid niet dulden dat die vlag vrijwillig en in het openbaar beleedigd wordt, in weerwil van het offer van degenen die gesneuveld zijn om haar te vrijwaren, en van België zelf, waarvan zij in aller oogen het zinnebeeld is. Hetzelfde dient gezegd van 's Rijks wapen.

Bij het wetsontwerp dat de Regeering de eer heeft aan de Kamer der Volksvertegenwoordigers ter bespreking voor te leggen, wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot zes maanden en met geldboete van zes en twintig frank tot vijf honderd frank hij die, door daden, gebaren of woorden, in het openbaar, de Belgische vlag of 's Rijks wapen beleedigd heeft:

Die woorden behoeven geen commentaar : de betekenis er van werd, maar aanleiding van andere misdrijven, door de opstellers van het Strafwetboek van 1867 nader omschreven.

Onder woorden worden verstaan : de uitlatingen, de gezangen en de kreten; onder de gebaren worden begrepen : het fluiten, het maken van ketelmuziek, het uitjouwen; onder de daden het werpen met slijf of vuilnis, het wegnehmen, het verscheuren, het verbranden, het verkopen bij opbod. Het gaat er alleen om de actieve vormen van de beleediging, de bespotting, het misprijzen, den haat te treffen. Maar het komt er dan ook op aan, ze alle te treffen en van de toepassing van de wet alleen uit te sluiten de onthouding van dengene die weigeren zou de vlag te eeren, door b. v. het hoofd niet te onthullen bij het voorbijtrekken van die vlag.

Ce que la loi protège, ce n'est pas l'objet lui-même, mais l'idée qu'il représente et qui le consacre aux yeux de la Nation : l'intention injurieuses et — cela va de soi — un élément essentiel du délit.

L'adverbe *publiquement* a ici la même portée très large que la jurisprudence lui a reconnue dans l'article 385 du Code pénal, qui réprime l'outrage public aux mœurs.

Le Gouvernement espère que la Chambre, convaincue comme lui-même de l'urgence du présent projet, en voudra bien aborder l'examen sans retard.

Le Ministre de la Justice,
P.-E. JANSON.

PROJET DE LOI

ALBERT, ROI DES BELGES,
A tous, présents et à venir. SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre de la Justice est chargé de présenter, en Notre Nom, aux Chambres Législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

ARTICLE UNIQUE.

Un chapitre IIbis est intercalé au titre V du livre II du Code pénal.

CHAPITRE IIbis.

Des outrages aux couleurs nationales et aux armes du Royaume.

Art. 282bis. — Sera puni d'un emprisonnement de quinze jours à six mois et d'une amende de vingt-six francs à cinq-cents francs, ou d'une de ces peines seulement, quiconque aura publiquement outragé par faits, gestes ou paroles, les couleurs nationales ou les armes du royaume.

Art. 282ter. — La peine pourra être portée au double si l'outrage est commis par un fonctionnaire ou un mandataire public dans l'exercice de ses fonctions, ou par plusieurs personnes agissant par suite d'un concert préalable.

Donné à Bruxelles, le 3 décembre 1930.

PAR LE ROI :
Le Ministre de la Justice,

P.-E. JANSON.

Wat door de wet beschermd wordt is niet het voorwerp zelf, maar wel de idée die er door verzinnebeeld wordt en die er in de oogen van de Natie het verheven karakter aan schenkt : het opzet om te beledigen is — dat spreekt van zelf — een essentieel bestanddeel van het wanbedrijf.

De uitdrukking in het *openbaar* heeft hier dezelfde zeer ruime betekenis die er door de rechtspraak aan gegeven werd in artikel 385 van het Strafwetboek, waarbij straf gesteld wordt op de zedenschemnis in het openbaar.

De Regeering hoopt dat de Kamer, even overtuigd als zij-zelf dat dit ontwerp spoedeischend is, met het onderzoek er van zonder verwijl zal willen aanvangen.

De Minister van Justitie,
P.-E. JANSON.

WETSONTWERP

ALBERT, KONING DER BELGEN,
Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden. HEN.

Op voorstel van Onzen Minister van Justitie,

WIJ HEBBEN BESLOTEN EN WIJ BESLUITEN :

Onze Minister van Justitie is belast, in Onzen Naam, bij de Wetgevende Kamers het ontwerp in te dienen, waarvan de inhoud volgt.

EENIG ARTIKEL.

In titel V van Boek II van het Strafwetboek wordt een hoofdstuk IIbis ingevoegd.

HOOFDSTUK IIbis.

Smaad aan de nationale kleuren en aan 's Rijks wapen.

Art. 282bis. — Wordt gestraft met gevangenisstraf van vijftien dagen tot zes maanden en met geldboete van zes en twintig frank tot vijf honderd frank of met een van die straffen alleen, bij die door daden, gebaren of woorden de nationale kleuren of 's Rijks wapen in het openbaar beledigd heeft.

Art. 282ter. — De straf kan verdubbeld worden, indien de belediging wordt aangedaan door een openbaar ambtenaar of mandataris in de uitoefening van zijn ambt, of door verschillende personen handelende naar aanleiding van een voorafgaande verstandhouding.

Gegeven te Brussel, den 3^e December 1930.

ALBERT

VAN 'S KONINGS WEGE :
De Minister van Justitie,